

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Set og tænkt under den store Krig (1)

Citation: Larsen, Karl: "Set og tænkt under den store Krig", i Larsen, Karl: *Set og tænkt under den store Krig*, Erslev & Hasselbalchs Forlag, Schetelig's Boghandel, 1915, s. 80.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_20-shoot-idm140618748918752/facsimile.pdf (tilgået 20. oktober 2021)

Anvendt udgave: Set og tænkt under den store Krig

endog med, at jeg virkelig fik noget at besørge for hende, som kunde være til Nytte.

Men saa kom Pavsens, den frygtelige Pavse, der blev ligesom tusinde Gange uddybet af dette Rum, hvor hans Stemme havde lydt, disse Billeder paa Væggene, som han havde samlet, alt dette andet omkring os, som jeg følte nu var denne Kvinde ganske ligegyldigt; hun kunde lige saa gerne have staaet ude paa en øde Mark.

Hun betragtede mig med et Blik, hvori der intet Indtryk var af hverken mig eller noget andet udenfor hendes egen bundløse Jammer; det var, som om hendes Øjne kun saa ind efter i et fuldkomment Øde.

Jeg takkede min Gud, da den syttenaarige unge Datter kom ind for at hilse paa mig.

Det var dog alligevel Livet, der kom ind i Stuen igen.

Jeg iagttog et vagtsomt Blik hen paa Moderen, og med en Takt, som var uendelig velgørende, gav den unge Pige sig straks til at spørge mig om mine Forhold og fortalte om sin to Aar ældre Søster, der var frivillig Sygeplejerske og Medhjælpereske ved et af Hospitalerne.

Moderen hørte paa Samtalen i aandsfraværende Stillehed.

Saa fulgte Datteren mig ud.

»Moder kommer aldrig over det,« sagde hun, og nu græd hun. »Men ikke sandt, vi kan jo dog ikke falde sammen, ogsaa vi to, Hedevig og jeg.«